

nokkrum árum síðar var stjúpfadurinn vegna veikinda fluttur á framfærsluveit sína, Hraungerðishrepp. Samkvæmt ósk þessa hrepps úrskurðaði þar eptir sýslumaðurinn í Árnes-sýslu 14. nóvbr. 1873, að ef móðir Bergs, kona Magnúsar Erlendssonar, væri lifandi, væri Bergi skylt að styrkja bæði þau Magnús og konu hans, að því leyti þau þörfuðust og eigur beggja væru þrotnar. Hreppsnefndin í Hraungerðishreppi skorði samkvæmt þessu á Berg Bergsson að taka hlutdeild í framfærslu Magnúsar, og gjörðu þá hreppsnefndin og umboðsmaður Bergs þann samning, að hann skyldi greiða Hraungerðishreppi 40 krónur árlega, á meðan Magnús lifði; en nú varð Magnús vitstola og stöðugur varðveizlumáður, þangað til hann dó, og þegar Hraungerðishreppur þar eptir krafðist endurgjalds á öllu því, er hann hafði lagt með Magnúsi, áfrýjaði Bergur úrskurði sýslumanns til amtsins, og lögðu þjer þá úrskurð þann á málið, sem tilgreindur hefir verið.

Eptir að jeg síðan hefir meðtekið álit yðar, herra amtmaður, um áfrýjunarbrjef Hraungerðishrepps, skal yður tjáð það, er nú segir, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutadeiganda.

Fátækraeqlugjörðin frá 8. janúar 1834 hefir í 4. gr. sinni ekki beinlínis ákveðið neitt um framfærsluskyldu stjúforeldra og stjúpbarna; en það virðist leiða af tjeðri grein að stjúpbörn sjeu skyld að framfæra stjúforeldra, eins lengi og þau eiga tilkall til framfærslu af þeim, en nú er stjúpfadur skyldur að framfæra stjúpbarn sitt, meðan hann lifir í hjónabandi við móður þess, og virðist þá ekki heldur geta verið vafi um, að stjúpbarn eigi að standa straum af stjúpföður, svo lengi sem hjónabandi stjúpföðursins við móður stjúpbarnsins er eigi slitid. Með því nú að Magnús Erlendsson var, þegar hann dó, ekki skilinn að lögum við móður Bergs Bergssonar, gat þessi stjúpsonur hans ekki skorazt undan að greiða Hraungerðishreppi hæfilegt meðlag með honum, eins og tekið er fram í brjefi sýslumannsins frá 17. nóvbr. 1873, enda virðist Bergur sjálfur hafa viðurkennt þetta með áminnztum samningi. Hins vegar virðast samkvæmt fátækraeqlugjörðinni frá 8. jan. 1834 foreldrar eða börn ekki skyld til að endurborga hlutadeigandi sveitarsjóði allan þann styrk, sem lagður hefir verið með frændum þeirra, og hvað sem því líður er engin heimild til að skylda Berg Bergsson með yfirvaldsúrskurði til að endurgjalda Hraungerðishreppi það sem hann fer fram á, enda hefði slíkur úrskurður ekki getað breytt áður gjörðum samningi um, að Bergur endurgylði nokkurn hluta af því, sem lagt hefði verið af sveit með stjúpföður hans.

Ætli Hraungerðishreppur því að halda fram kröfu þeirri, er hann þykist eiga á hendur Bergi Bergssyni, verður að gjöra það með lögsókn.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um vegagjörð á Holtavörðuheidi.* — Í þóknanlegu brjefi 20. þ. mán. hafið þjer, herra amtmaður, skýrt frá, að vegabót þeirri á Holtavörðuheidi, er byrjað var á í fyrra, hafi verið haldið áfram í sumar samkvæmt brjefi mínu 22. marz þ. á., og hafi á þessu sumri verið lagðar 5 álna breiðar upphleyptar grjótblýr, að lengd samtals 773 faðmar, og ruddir ógreiðir vegarkafflar, samtals 1185 faðmar að lengd, og ekið nægilegum sandi ofan í veginn; kostnaðurinn til þessa hafi orðið samtals 2351 kr. 74 a., eptir reikningum frá sýslumönnunum í Strandasýslu og í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, og sje þegar búid að ávísá af því úr jarðabókarsjóði 180 kr.; og sje óskað eptir að hinu verði nú ávísáð. Það sem enn vanti á, að vegabótinni á heidinni geti heitið lokið, svo að allur vegurinn neðan úr byggð í Strandasýslu og að Fornahvammi, efsta bæ í

147 22. nóv. Norðurárdalshrepp, verði í góðu og færri standi, mundi geta orðið fullgjört næsta sum-
ar, ef 16 duglegir menn ynni að verkinu í 3 mánuði, og, yrðu verkalaunin hin sömu og í
sumar, teljist svo til, að það mundi kosta samtals 4720 kr. Hafid þjer, herra amtmaður
því lagt það til, að haldið verði áfram með þennan fjallveg í sumar að kemur, með þeirri
fyrirætlun, að koma þá af allri vegagjörðinni byggða á milli.

Jeg legg því hjer með samþykki á, að vegagjörðinni verði haldið áfram og kom-
ið af sumarið 1878, á þann hátt, er þjer stingið upp á, herra amtmaður, og læt þrjefi
þessu fylgja ávísun á þær 2171 kr. 74 a., sem eptir eru af kostnaðinum til verksins þetta ár.

Jeg bæti því við, að jeg álit að vísu sjálfsagt, að sýslunefndirnar í Strandasýslu
og Mýrasýslu sjái um, að gjört verði almennilega við sýsluvegi þá, er liggja að fjallvegin-
um yfir Holtavörðuheidi, um leið og lokið er við aðalvegabótina á honum, en vil þó hjer
með biðja yður þjónustusamlega, herra amtmaður, að leiða athygli sýslunefndanna að því,
að nauðsynlegt sje að gjöra þær ráðstafanir í þessu efni, sem á þarf að halda.

Úthlutun

148 29. nóv. á samskotum þeim, er safnað var í Danmörku, Noregi og Englandi handa Íslendingum,
þeim er tjón biðu af eldgosunum árið 1875, að svo miklu leyti sem þeim hefir verið út-
hlutað af mjer eða að minni tilhlutun.

	kr.	aur.
1. Gjafir, er nefndin í Kaupmannahöfn safnaði	28454	95
(í því eru fólgnir vextir af samskotafjenu: 2039 kr. 51 e.).		
2. Gjafir, er safnað var í Noregi	12640	41
(í því eru og fólgnir vextirnir: 720 kr. 29 a.).		
3. Leifar af samskotunum á Englandi	5538	60
(í því eru sömuleiðis fólgnir vextirnir: 138 kr. 60 a.).		
	alls	46633 96

Þessu fje hefir verið úthlutað þannig:

- Handa 17 búendum í Jökuldal, er urðu að flytja sig af jörðunum sakir
öskufallsins, og til skaðabóta fyrir rýrnun þá til lengdar, er
þær urðu fyrir 10000 "

	kr.	aur.
2. Handa eiganda Reykjahlíðar við Mývatn, í skaðabætur fyrir skemmdir þær, er þessi jörð varð fyrir af hraunflóði	500	"
3. Úthlutað af sýslunefndunum, bæði til þess að bæta úr bráðri neyð sakir öskufallsins, og í skaðabætur fyrir skammvinnari skemmdir á jörðunum:		
a, í Norður-Múlasýslu	9884 kr. 25 a.	
b, í Suður-Múlasýslu	11279 — 75 -	21164 "
4. Til þess að stofna sjóð til styrktar, er önnur eins eldgos eða því- lik ber að höndum hjer á landi, og skuli verja vöxtunum af sjóði þessum til að efla landbúnað í Múlasýslum og önnur fyrirtæki þar til almenningsheilla:		
lagðar í sjóð í þessu skyni 16500 kr. í ríkisskuldabréfum og varið til að kaupa þau	14939	61
5. Í burðareyri undir peninga o. fl. hafa farið	30 35	46633 96

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík, 29. nóvbr. 1877.

Hilmar Finsen.